

Trong phạm vi hành nghề chữa bệnh tâm thần, tôi thường xuyên bị một điều nghịch lý ám ảnh. Đối với tôi, mỗi nam nữ bệnh nhân đều chỉ là một con người sống ở thời đại nguyên tử mà bộ phận sinh dục vẫn còn ở thời kỳ Đồ Đá. Hậu quả tích lũy của hàng nghìn năm giáo dục và văn hóa vẫn chưa đủ để tác động đến kiến thức ta về các cơ quan sinh dục. Dù đã có bao nhiêu phim ảnh và sách vở trung thực (dành cho người lớn), nhiều người vẫn còn dốt đặc về vấn đề sinh lý. Một phi công phản lực vẫn lái máy bay trong không gian với tốc độ 600 dặm/giờ, lại không thể lái dương vật của mình vào một âm đạo chỉ sâu chừng chục centimét. Một nhà nữ vật lý, lúc ban ngày từng khảo sát những điều huyền diệu của hạt nhân nguyên tử, thì lúc ban đêm vẫn không khỏi suy tư về tật đồng tính luyến ái của chính mình. Đa số chúng ta đều ở vào cái thế bất tiện là biết rất nhiều về những gì xảy ra tận trên mặt nguyệt cầu cách ta 238,000 dặm mà lại ít biết đến những gì xảy ra chỉ ở 15 centimét dưới rốn ta.

Lại thêm điều này nữa, thật khó hiểu là tại sao trong xã hội chúng ta những người ít hiểu biết về khoa học và cảm xúc thì lại làm chủ vấn đề tình dục của loài người. Anthony Comstock một luật gia loạn trí, phải chịu trách nhiệm về hàng nghìn điều luật kỳ quặc về tình dục mà ngày nay vẫn còn tồn tại trên sách vở. Mục sư Bowdler, một bệnh nhân tâm thần đã nghiên cứu rất thông thái các tác phẩm văn học cổ điển, nhưng lại đã bỏ đi tất cả những gì nói đến tình dục, dù là nói rất xa xôi... Ngày nay, chữ Bowdlerized đã trở thành đồng nghĩa với sự cướp đoạt văn học.

Tập tính tình dục của loài người thường bị các tu sĩ chỉ trích. Họ là những người bị nhiều hạn chế mà lời thề khước từ giao hợp là một. Oái oăm thay, những kẻ lãnh

phần kiểm soát hành động tình dục của chúng ta thì chính bản thân họ lại thường bệnh hoạn về mặt này.

Mỗi người chúng ta đều đã kinh qua cuộc hành trình dài 18 centimét xuyên qua dương vật vào âm đạo để gặp nửa phần kia của chất nguyên sinh, và đã từ đó tạm trú trong tử cung để chờ đợi suốt 280 ngày sau đó góp mặt với đời. Ngày nay không còn có lý do hồ thẹn về cách chúng ta đã làm như thế nào để trở về nơi chúng ta đã lớn lên, và lại cũng không còn chỗ nào thích hợp hơn.

Đó là những lý do khiến tôi viết cuốn sách này, nhằm đưa kiến thức về hành vi tình dục của chúng ta lên ngang tầm với sự hiểu biết về các loài động vật khác nói chung. Hiện nay, ít nhất cũng đã có hàng tá sách viết rất hay, trung thực, cặn kẽ, thẳng thắn, khoa học và dí dỏm về sự sinh sản của loài... heo. Vậy cũng phải có một cuốn sách rõ ràng và cặn kẽ về - con người - chúng ta chứ.

Những sách đã xuất bản trước đây trong lĩnh vực tình dục thường chỉ đề cập đến một vài trong muôn nghìn khía cạnh. Đề tài được nhiều người ưa thích là cuốn sách có lẽ mang tựa đề: "Giao hợp thế nào khoái nhất", hoặc xa xôi hơn: "Thú vui trong hôn nhân", "Dục tính không tội lỗi" ..v.v. Bằng cách hay ho và dễ chấp nhận, những sách như thế nói lên cách thức "làm việc ấy" như thế nào và phớt lờ cái mức độ gần như vô hạn của tập tính tình dục con người trong mỗi ngày từ lúc lặn mặt trời cho đến rạng đông. Gái điếm làm gì? Hippie làm gì? Con gái nhà lành làm sao đối với những điều không ghi trong sách hôn nhân?

Một loại sách khác được lưu hành rộng rãi là loại "Họ cảm thấy như thế nào" như: "Người đồng tính ái cảm thấy thế nào?" "Gái điếm cảm thấy thế nào?" "Gái điếm đồng tính ái cảm thấy thế nào?" Nội dung và tầm cỡ của sách

14 Giải Đáp Những Thắc Mắc Về Tinh Dục

chỉ hạn chế trong sự chân thật của tác giả và sự ngây thơ của độc giả. Nói chung đề tài cơ bản của những sách này vẫn là: "Tôi đã làm việc đó, nó gây cảm giác lạ. Tôi cảm thấy ghê tởm nhưng tôi tiếp tục làm nữa. Sau đó tôi viết sách này để không ai còn bị cám dỗ vào tội lỗi tôi đã phạm". Dù có chất phác đến đâu ta cũng dễ nhận thấy sự thiếu thành thật cơ bản của loại sách này. Hơn nữa, rất ít khi nó hé ra tia sáng để rọi vào sự sai lầm tình dục mà chàng (hay nàng) đang mê say một cách tội lỗi.

Một nhóm sách khác có thể gộp chung dưới nhan đề "Tại sao ta không thể làm cái ta muốn làm?". Ngày phát hành đầu tiên, sách đã phảng phất mùi hương cổ kính, vì lẽ đã bỏ qua sự kiện là ngày nay chúng ta vẫn làm bất cứ cái gì ta muốn — ít nhất là về mặt tình dục. Chúng ta đang cảm thấy rất tội lỗi về điều đó và thường khi chúng ta không biết chắc cái làm thế nào nhưng vẫn làm.

Nhiều người quá tự do trong vấn đề tình dục hơn là biết cách nào để giải quyết vấn đề. Trong xã hội phức tạp của chúng ta (Mỹ), tìm được một người "bạn" sẵn lòng và một nơi đủ yên tĩnh để bắt tay vào việc thường chỉ là chuyện đơn giản. Biết phải làm thế nào lại là chuyện khác.

Một trong các vấn đề là làm sao cho một người nhận thức được khả năng và tiềm lực của bộ phận sinh dục để có thể sử dụng với tối đa hiệu lực. Người trung bình vẫn chưa bắt đầu thưởng thức được lạc thú của chính khả năng mình.

Mục đích sách này là trình bày cùng bạn đọc điều mà bạn muốn biết và cần biết để thỏa mãn tình dục ở mức độ cao nhất. Nó nhằm trả lời những câu hỏi chưa từng được giải đáp, ngoại trừ trong các sách y khoa khó hiểu.

Điều chúng tôi đề cập đến là giáo dục giới tính hiện

Giải Đáp Những Thắc Mắc Về Tinh Dục 15

đại (ở Mỹ) là rất đáng cười. Sau khi vượt qua nhiều trở ngại, chúng ta đã dám nói với học sinh rằng bằng cách nào đó dương vật đã tiếp xúc với âm đạo, rồi những sự việc mơ hồ khác cứ tiếp tục xảy ra. Càng ngày càng thấy rõ rằng tuy học sinh ở những lớp này, nhất là ở các trường trung học, họ đã thu thập được một số kiến thức về tình dục lớn hơn số vốn mà vị thầy giáo hồi xuân của họ đã tích lũy suốt một đời người...điều đó không có nghĩa là chúng hiểu điều sắp làm.

Mặc dù có sự phủ nhận ồn ào của các nhà "đạo đức nhà nghề", con người vẫn được tạo hóa nặn ra hình hài để giao hợp. Một đời sống tình dục tích cực và đáng sống ở mức độ trưởng thành là điều cần thiết nếu chúng ta muốn phát huy tất cả tiềm năng của một thành viên trong xã hội loài người. Những ai còn để cho sự dốt nát và sợ hãi dấu kín hành vi sinh lý đều có rất ít may mắn tìm thấy hạnh phúc trong những năm ngắn ngủi sống trên hành tinh này. Mục tiêu sách này là đem hiểu biết thay thế cho dốt nát, đem tin cậy thay thế cho sợ hãi bằng cách nói lên một cách chân thật và thẳng thắn: Tất Cả Những Thắc Mắc Thường Xuyên Của Ta Về Tình Dục, Nhưng Ta Vẫn E Ngại Không Dám Hỏi.